

AGENTSCHAP UITBETALING GROEIPAKKET

Beslissing Geschillencommissie nr. 2024/010 van 26 januari 2024

INLEIDENDE SAMENVATTING

Samenloop gezinsbijslagen België-Nederland - Verschilbetaling - Verordening - Fout uitbetalingsactor - Fout Nederlandse Sociale Verzekeringsbank

In het kader van een verschilbetaling deelt de uitbetalingsactor mee dat de Sociale Verzekeringsbank in Nederland (SVB) haar pas op 26 juli 2022 liet weten dat verzoekster tijdens de periode van 1 januari 2021 tot en met 26 augustus 2021 een Nederlandse werkloosheidsuitkering ontving en vervolgens een Nederlandse ziekteuitkering vanaf 27 augustus 2021. Beiden zijn loongerelateerd ("rechten op grond van werkzaamheden"), waardoor Nederland bij voorrang bevoegd is. Op basis hiervan vordert de uitbetalingsactor het onverschuldigde bedrag terug van verzoekster.

De Geschillencommissie oordeelt dat de vordering ontvankelijk en gegrond is aangezien er voor een deel van de betwiste periode, een fout van de uitbetalingsactor ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen in de mate dat zij de informatie van de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank niet verwerkt heeft in haar dossierbeheer en niet blijkt dat verzoekster er zich rekenschap kon van geven dat zij geen recht had op de aanvullende Vlaamse gezinstoelagen, zodat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, eerste en tweede lid, Groeipakketdecreet in casu wel toepassing kan vinden voor de betreffende periode.

De Geschillencommissie oordeelt dat de vordering voor het overige gegrond is voor de periode waarvoor de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank erkent de uitbetalingsactor niet correct te hebben geïnformeerd. De Geschillencommissie oordeelt dat de uitbetalingsactor zich in verbinding dient te stellen met de SVB, teneinde de rechten op Nederlandse gezinsbijslagen te onderzoeken voor de regeling van de mogelijke verschilbetaling voor de toepassing van de Europese Verordeningen.

Opgroeien

Geschillencommissie Groeipakket
Hallepoortlaan 27
1060 BRUSSEL

opgroeien.be
groeipakket.be/geschillencommissie

OPGROEIEN REGIE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET

BESLISSING

NR. 2024/010

26 januari 2024

REPERTORIUMNR. GC/23/A0442

INZAKE : .....

- Verzoekster –

Vertegenwoordigd door .....

TEGEN :

.....;

- Verwerende partij –

1. Over het procedureverloop:

Gelet op het verzoek dat ....., senior manager bij ....., namens verzoekster per e-mail d.d. 13 november 2023 heeft ingediend bij de Geschillencommissie Groeipakket¹, gericht tegen de beslissing van verwerende partij d.d. 29 augustus 2023;

---

¹ Bij de bepalingen van artikel 104, 1^e lid van het Groeipakketdecreet werd er bij Kind en Gezin (Opgroeien Regie) een geschillencommissie ingericht. In toepassing van het 2^e lid van voormeld artikel kan er tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan na afloop van de termijn waarin hij op basis van dit decreet een beslissing moet nemen (met

Gelet op de beslissing van de Klachten- en bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) d.d. 21 december 2023, naar aanleiding van de klacht die verzoekster daar indiende op 15 november 2023, die de beslissing van verwerende partij bevestigde;

Gelet op de beslissing van de Geschillencommissie d.d. 23 november 2023, waarbij aan verzoekster de ontvankelijkheid van het verzoek werd meegedeeld;

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen op de zitting van 26 januari 2024 kunnen komen verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde kunnen laten vertegenwoordigen;

Gelet op het feit dat noch verzoekster, noch verwerende partij op de zitting van 26 januari 2024 is verschenen of zich heeft laten vertegenwoordigen;

Er werden geen leden van de Geschillencommissie gewraakt.

2. Over de feiten van de zaak:

Het ganse gezin van verzoekster, bestaande uit de moeder-verzoekster ..... , haar echtgenoot ..... ; en hun kinderen ..... , woont in ..... werkt in België als werknemer met onderworpenheid aan de Belgische sociale zekerheid.

Verwerende partij betaalde vanaf april 2020 de Vlaamse gezinsbijslagen bij voorrang uit op basis van de prestaties van de echtgenoot ..... als werknemer in België. Op basis van informatie die de verwerende partij op 26 juli 2022 verkreeg van de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank (SVB) bleek evenwel verzoekster tot 21 december 2020 werknemer te zijn in Nederland met onderworpenheid aan de Nederlandse sociale zekerheid. Nadien kreeg ze voor de periode van 1 januari 2021 tot en met 26 augustus 2021 een Nederlandse werkloosheidsuitkering en vervolgens een Nederlandse ziekteuitkering. Op basis van deze tewerkstelling en loongerelateerde uitkeringen was Nederland gedurende de volledige periode bij voorrang bevoegd om de gezinsbijslagen te betalen in plaats van verwerende partij. Verwerende partij kon enkel een verschilbetaling uitvoeren als de Vlaamse gezinsbijslagen hoger waren dan de Nederlandse gezinsbijslagen.

Hierdoor voerde verwerende partij per beslissing d.d. 29 augustus 2023 een regularisatie van het dossier uit voor de periode van april 2020 tot en met juli 2023 ten bedrage van 16.099,89 euro, die door verzoekster moet terugbetaald worden aan verwerende partij.

Verzoekster betwist deze terugvordering, deelt mee dat de Sociale Verzekeringsbank in Nederland al die jaren verkeerde informatie verstrekt had aan verwerende partij en dat verwerende partij dit moet regelen met de Sociale Verzekeringsbank in Nederland.

---

uitzondering van de in het 3e lid bepaalde uitzonderingen), alleen beroep worden ingesteld bij deze geschillencommissie.

Verzoekster diende haar klacht op 15 november 2023 ook in bij de Klachten- en bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG), die op 21 december 2023 de beslissing van verwerende partij bevestigde en opmerkte dat bij de regularisatie geen rekening werd gehouden met de verjaringstermijn van 3 jaar. Hierdoor werden de betalingen voor de periode van april 2020 tot en met juli 2020 onterecht teruggevorderd. Na correctie door verwerende partij bedraagt daardoor de openstaande schuld momenteel nog 13.311,88 euro.

3. Standpunt van verzoekster:

....., die verzoekster vertegenwoordigt, verwoordt de grieven als volgt in haar verzoek d.d. 13 november 2023:

“Wij contacteren u in de hoedanigheid van adviseur van ..... en ..... met het oog op het indienen van een bezwaar tegen de beslissing tot terugvordering van een deel van het aan ..... toegekende Groeipakket ten bedrage van € 16.099,89.

Gelieve in dit schrijven de redenen te vinden die het bezwaar tegen de beslissing tot terugvordering van een deel van het Groeipakket verantwoorden.

Graag bevestigen wij u dat wij uiteraard steeds bereid zijn om bijkomende informatie aan te leveren op uw verzoek.

1. Feiten

..... woont met haar echtgenoot..... en hun kinderen ..... (met een zware handicap) en ..... in .....

..... werkt in België als werknemer. Op basis van de tewerkstelling van de ..... in België ontvangt..... een Groeipakket voor hun kinderen.

..... vroeg dit Groeipakket aan op de manier die haar werd voorgeschreven door ..... Zij vulde alle documenten bij de aanvraag, maar ook de jaarlijkse opvolgdocumenten te goeder trouw in en ontvangt het Groeipakket reeds jaren.

..... werkte tot 31 december 2020 in Nederland. Van 1 januari 2021 tot en met 26 augustus 2021 ontving ..... een werkloosheidsuitkering in Nederland en vanaf 27 augustus 2021 een ziekteuitkering. .... heeft aan ..... nooit om deze gegevens gevraagd.

Tot haar grote verbazing mocht ..... plots op 29 augustus 2023 een schrijven van ..... ontvangen. In dit schrijven werd vermeld dat ..... van de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank in het verleden foutieve informatie had ontvangen. De verkregen correcte informatie zou een herziening en terugvordering van het Groeipakket tot gevolg hebben omdat Nederland bij voorrang bevoegd is, op basis van de tewerkstelling (of periodes gelijkgesteld aan tewerkstelling) van ..... in

Nederland. België is bijgevolg slechts aanvullend bevoegd op basis van de tewerkstelling van ..... in België.

..... stelt verder dat ..... slechts recht heeft op een aanvulling Groeipakket op de Nederlandse kinderbijslag gezien de bedragen in Nederland aanzienlijk hoger liggen dan deze die toegekend kunnen worden door ..... De oorspronkelijke vordering zou € 33.773,78 bedragen. De bijbetaling van € 17.673,89 zou worden ingehouden ter aanzuivering. .... stelt het resterende saldo ten bedrage van € 16.099,89 te moeten terugvorderen van .....

Gezien ..... (en haar echtgenoot.....) steeds volledig te goeder trouw handelde, en zij geenszins verantwoordelijk is voor het verstrekken van foutieve informatie door de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank, wenst .....n een bezwaar in te dienen tegen de beslissing tot terugvordering van een deel van het haar toegekende Groeipakket ten bedrage van € 16.099,89.

2. Ten gronde

..... nam in 2020 contact op met de Sociale Verzekeringsbank in Nederland en ..... in België. Op basis van de tewerkstelling van ..... en de door ..... aan haar bezorgde documenten, maakte .....het dossier voor de aanvraag van het Groeipakket in België in orde.

Het Groeipakket werd sindsdien toegekend en ..... vulde keer op keer de aanvullende documenten correct in. Ook in Nederland bezorgde ..... steeds de gevraagde documenten en attesten aan de Sociale Verzekeringsbank.

Zonder enige voorafgaande melding ontving ..... plots een schrijven van ..... op 29 augustus 2023 waarbij ..... stelt in het verleden verkeerd geïnformeerd te zijn geweest door de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank. Hierdoor vordert ..... van ..... maar liefst een bedrag van € 16.099,89 aan onverschuldigd toegekende bedragen van het Groeipakket terug.

Gezien dit om een enorm bedrag van terugvordering gaat (zeker gelet op het feit dat ..... eveneens de zorg draagt voor haar zwaar gehandicapte zoon .....) en mevrouw ..... steeds te goeder trouw handelde, nam ..... onmiddellijk contact op met ..... en met de Sociale Verzekeringsbank in Nederland.

De contactpersonen bij ..... stelden in eerste instantie dat er “weinig aan deze vordering te doen was”. Bij contactname met de Sociale Verzekeringsbank in Nederland kreeg ..... het antwoord dat “..... in België de dossiers beter wat sneller zou nakijken in plaats van drie jaar te wachten”.

..... nam nadien opnieuw contact op met..... en kreeg een andere contactpersoon aan de lijn. Deze contactpersoon deelde ..... mee dat de Sociale Verzekeringsbank in Nederland al die jaren verkeerde informatie verstrekt had aan ..... en bezorgde ..... hier eveneens een bewijsstuk van.

.....
Uit dit bewijsstuk blijkt duidelijk dat de Sociale Verzekeringsbank in Nederland erkent dat zij ..... niet correct hebben geïnformeerd.

Gezien het dus geenszins door een fout of nalatigheid was van ..... dat zij doorheen de jaren te hoge bedragen aan Groeipakket ontving, adviseerde de contactpersoon van ..... om een bezwaar in te dienen tegen de beslissing tot terugvordering en hierin te verzoeken dat ..... deze situatie met de Sociale Verzekeringsbank in Nederland regelt.

..... verzoekt ..... middels huidig bezwaar dan ook om het bedrag van € 16.099,89 aan onverschuldigd toegekende bedragen van het Groeipakket niet langer van haar terug te vorderen maar dit onderling met de Sociale Verzekeringsbank in Nederland, die ..... jaren verkeerdelijk geïnformeerd heeft, te willen regelen.

Dit schrijven gebeurt onder voorbehoud van alle rechten en zonder enige nadelige erkenning. Indien u nog vragen zou hebben, mag u ons steeds contacteren."

4. Standpunt van verwerende partij:

- **Per brief d.d. 29 augustus 2023 deelde verwerende partij de beslissing tot terugvordering mee aan verzoekster:**

" Wij hebben je recht op het Groeipakket opnieuw onderzocht voor de periode van **01/04/2020** tot **31/07/2023**.

We hebben vastgesteld dat je een bedrag van **€16.099,89** kreeg waar je geen recht op had.

Over de periode van 01/04/2020 tot 31/10/2020 ontving je van ons het integrale bedrag Groeipakket voor de kinderen ..... o.b.v. de tewerkstelling in België van ..... Wij ontvingen echter vanwege de SVB bericht dat Nederland bij voorrang bevoegd is omdat je t/m 31-12-2020 in Nederland gewerkt hebt, dan vanaf 1-1-2021 t/m 26-8-2021 een werkloosheidsuitkering ontving en vanaf 27-8-2021 een ziekteuitkering (allebei een loongerelateerde uitkering. De eerder door de SVB verkregen informatie was dus niet correct, wat helaas een herziening en terugvordering tot gevolg heeft. Er kan door deze nu verkregen informatie dus slechts een aanvulling Groeipakket op de Nederlandse kinderbijslag betaald worden daar de bedragen in Nederland aanzienlijk hoger liggen dan deze die wij kunnen toekennen (Verordening EG Nr. 883/2004 en 987/2009). Je oorspronkelijke vordering bedraagt 33.773,78 euro. De bijbetaling van 17.673,89 euro wordt ingehouden ter aanzuivering. Het resterend saldo van de vordering bedraagt dan momenteel nog 16.099,89 euro.

In de bijlage zie je hoe het onterecht betaalde bedrag berekend werd (de bedragen kunnen in meerdere keren uitbetaald zijn).

De verjaringstermijn bedraagt drie jaar (art. 97 Decreet Groeipakket).

Rekening houdend met die verjaringstermijn is geen enkele betaling verjaard.

We moeten het totale onverschuldigde terugvorderen, namelijk **€16.099,89** (art. 92 Decreet Groeipakket).

Ondertussen houden wij **10%** in op de volgende betalingen die je van ons ontvangt (art. 103, §1, van het Decreet Groeipakket).

Reageer je niet op die inhoudingen, dan ga je stilzwijgend akkoord. Elke inhouding stuit dan de verjaring.

Heb je een klacht of ga je niet akkoord met de beslissing? Je vindt hierna een overzicht van de klachtenprocedures en de mogelijkheid tot beroep.

Mocht je nog vragen hebben, contacteer ons gerust. Je vindt de gegevens bovenaan deze brief.

Een vraag over de wijze van terugbetaling? Contacteer onze bevoegde dienst rechtstreeks per mail via .....

- **Per e-mail d.d. 1 december 2023 werd het standpunt van de verwerende partij meegedeeld aan het secretariaat van de Geschillencommissie als volgt:**

"Het gaat hier om een begunstigdenkern met ..... Het gezin woont met ..... in Nederland. .... heeft onafgebroken prestaties in België. Mama werkte in Nederland tot 21/12/2020. Van 01/01/2021 tot en met 26/08/2021 genoot ze een werkloosheidsuitkering en vanaf 27/08/2021 een ziekteuitkering.

Betrokkenen bezorgden ons de volgende informatie via de P12-formulieren (zie bijlagen) waarmee we deze dossiers opvolgen:

- 2019: op 24/04/2019 P12 ontvangen met vermelding dat beide ouders loontrekkende zijn (papa in BE, mama in NL).
- 2020: op 27/02/2020 P12 ontvangen met vermelding dat beide ouders loontrekkende zijn (papa in BE, mama in NL).
- 2021: eerste verzending P12 op 06/03/2021 met herinnering op 20/04/2022.
- 2022: op 11/07/2022 P 12 ontvangen met daarop vermelding vader loontrekkende (in BE) + moeder zonder beroep sinds 01/01/2021.
- 2023: Op 10/04/2023 P12 ontvangen met vermelding vader loontrekkende (in BE) en moeder zonder beroep sinds 01/01/2021.

Op 26/07/2022 liet de SVB ons weten dat mama tijdens de periode 01/01/2021 t/m 26/08/2021 een werkloosheidsuitkering ontving en vervolgens een ziekteuitkering vanaf 27/08/2021. Beiden zijn loongerelateerd waardoor Nederland bij voorrang bevoegd is.

Op basis van deze informatie moest Nederland over de hele periode dus in toepassing van art. 68 verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels prioritair bevoegd zijn.

Het is begrijpelijk dat wij op basis van de ontvangen P12 midden 2022 (mama verklaard zonder beroep te zijn en spreekt niet over de uitkeringen) bij voorrang zouden beginnen betalen. Wij zijn dit echter al beginnen doen in april 2020 en ik heb geen enkele indicatie in het dossier waarom dit het geval zou zijn. Ik kan spijtig genoeg ook geen redenen vinden waarom we pas een jaar later aan de slag gingen met de informatie die het SVB ons bezorgde."

- **Per e-mail d.d. 4 december 2023 deelde verwerende partij volgende aanvullende informatie mee aan het secretariaat van de Geschillencommissie:**

“Ter vervollediging van het dossier kan je in de bijlagen ook de P12 van 2019 en 2021 terugvinden.

Op basis van de bezorgde informatie lijkt het mij correct dat wij bij voorrang betaalden vanaf 01/01/2021 (papa werkt in Vlaanderen, moeder zonder beroep). En dit tot 08/2022. De stukken die mij niet correct lijken zijn de periode tussen april 2020 en december 2020 en dan vanaf augustus 2022 tot het moment van terugvordering. Waarom we dit deden in 2020 daar heb ik slechts het raden naar (slecht interpreteren van de ontvangen P12 als zijnde tewerkstelling van beide ouders in Vlaanderen?). Voor de periode vanaf augustus 2022 werd duidelijk niets gedaan met het van de SVB ontvangen bericht.”

5. Standpunt d.d. 21 december 2023 van de Klachten- en bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG):

“Ik ontving op 15 november 2023 je klacht over de terugvordering van het Groeipakket in het dossier van ..... Betrokkene ontving ten onrechte 16.099,89 euro.

Je stuurde je klacht ook naar de Vlaamse Ombudsdienst en de Geschillencommissie. De brief wordt daarom ook aan deze diensten bezorgd.

Concreet voor het dossier:

Het gezin woont in Nederland. De uitbetaler ..... betaalde vanaf april 2020 het Groeipakket bij voorrang uit op basis van de prestaties van de vader in Vlaanderen. De moeder werkte echter in 2020 in Nederland. Nadien kreeg ze voor de periode van 1 januari 2021 tot en met 26 augustus 2021 een werkloosheidsuitkering en vervolgens een ziekte-uitkering. Deze informatie werd door betrokkenen niet meegedeeld aan de uitbetaler via het jaarlijkse formulier P12. Op basis van deze sociale uitkeringen was Nederland bij voorrang bevoegd om de gezinsbijslag te betalen. .... kon enkel een verschilbetaling uitvoeren als de Vlaamse bedragen hoger waren dan de Nederlandse bedragen.

Hierdoor voerde ..... een regularisatie van het dossier uit voor de periode van april 2020 tot en met juli 2023. De uitbetaler stelde vast dat er 16.099,89 euro te veel werd betaald. .... is verplicht om het ten onrechte betaalde bedrag terug te vorderen.

Ik stelde vast dat er bij de regularisatie geen rekening werd gehouden met de verjaringstermijn van 3 jaar. Hierdoor werden de betalingen voor de periode van april 2020 tot en met juli 2020 onterecht teruggevorderd. Na correctie door .....bedraagt daardoor de openstaande schuld momenteel nog 13.311,88 euro.

Het bedrag van 13.311,88 euro moet worden terugbetaald door betrokkenen. Hiervoor kan een aflossingsplan worden afgesproken met ..... heeft aan Nederland gevraagd om inhoudingen te doen op hun toekomstige betalingen om de schuld in Vlaanderen aan te zuiveren. Nederland heeft hierop nog niet geantwoord.

De contactgegevens van ..... zijn:

.....

Mocht betrokkene zich in een behartigenswaardige situatie bevinden (zie uitleg bij de rubriek 'reglementering'), dan kan betrokkene aan ..... vragen om de schuld kwijt te schelden. Betrokkene kan dit aan ..... laten weten via het e-mailadres ..... zal de vraag om kwijtschelding dan verder onderzoeken.

Ik hoop dat ik je hiermee voldoende heb geïnformeerd. Als je nog vragen hebt, aarzel dan niet om contact op te nemen.

Reglementering:

Om in Vlaanderen recht te hebben op gezinsbijslagen, moet het kind in Vlaanderen wonen en de Belgische nationaliteit hebben of toegelaten/gemachtigd zijn in België te verblijven.

Als een kind in het buitenland woont, maar één of beide ouders zijn tewerkgesteld in Vlaanderen, dan kan er ook recht zijn op het Groeipakket. Als er samenloop is met een andere lidstaat van de EG, dan wordt het recht op gezinsbijslag vastgesteld bij toepassing van de geldende EG-reglementeringen.

Als een kind in Nederland woont en er is enkel tewerkstelling in Vlaanderen, dan betaalt Vlaanderen bij voorrang de gezinsbijslag uit en Nederland eventueel aanvullend. Als één ouder in Vlaanderen werkt en de andere in Nederland werkt of daar een loongerelateerde uitkering krijgt, dan betaalt Nederland bij voorrang de gezinsbijslag uit en Vlaanderen eventueel aanvullend.

Ten onrechte betaalde gezinsbijslag moet teruggevorderd worden, ook wanneer er ten onrechte gezinsbijslag ontvangen werd door een fout van de uitbetaler, maar de sociaal verzekerde kon of moest weten dat hij er geen recht op had. Om de schuld aan te zuiveren kunnen uitbetalers inhouden op gezinsbijslag die de sociaal verzekerde later zal ontvangen. In principe mag er 10 % worden ingehouden op de gezinsbijslag die de sociaal verzekerde later ontvangt. Als de schuld een gevolg is van nalatigheid, verzuim of fraude door de sociaal verzekerde, dan mag tot 100 % worden ingehouden. De uitbetaler moet dan uitleggen waarom er wordt ingehouden aan meer dan 10%. Voor de terugvordering geldt een verjaringstermijn van 3 jaar.

Het is mogelijk dat een schuld (gedeeltelijk) wordt kwijtgescholden wanneer het gezin zich in een behartigenswaardige situatie bevindt. De uitbetaler kijkt dan het inkomen na en vervolgens één van de 3 criteria:

- Handelingen van natuurlijke personen of rechtspersonen, zonder betrokkenheid van de leden van het feitelijk gezin, waardoor de begunstigde niet als veroorzaker van de terugvorderingen kan worden aangezien.
- De personen die deel uitmaken van het feitelijk gezin, het rechthebbend of rechtgevend kind, bevinden zich in een behatenswaardige gezondheidstoestand.
- Externe factoren waardoor de terugvordering van de onverschuldigd betaalde toelagen disproportionele leedverzwaring toebrengt aan de begunstigde. Met andere woorden, mensen die reeds financieel heel zwak zijn.

Bij de aanvraag om kwijtschelding moet het gezin vermelden welke bovenvermelde criteria van toepassing zijn. Het gezin moet hiervoor de nodige bewijzen overmaken aan de uitbetaler."

6. Beoordeling in rechte:

6.1. Betreffende het recht op de gezinsbijslagen in het kader van de Europese Verordeningen nr. 883/2004 van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en nr. 987/2009 van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels

6.1.1. Toepassing samenloopregeling en verschilbetaling

De Europese Verordening nr. 883/2004 vermeldt in artikel 68 alle prioriteitsregels bij samenloop:

“1. Indien gedurende hetzelfde tijdvak en voor dezelfde gezinsleden in uitkeringen is voorzien op grond van de wetgeving van meer dan een lidstaat, zijn de volgende prioriteitsregels van toepassing:

a) Indien door meer dan een lidstaat uitkeringen verschuldigd zijn op verschillende gronden, is de volgorde van prioriteit de volgende: eerst de rechten verkregen op grond van werkzaamheden, al dan niet in loondienst, vervolgens de rechten verkregen op grond van een pensioen, en tenslotte de rechten op grond van de woonplaats;

b) Indien door meer dan een lidstaat uitkeringen verschuldigd zijn op dezelfde grond, wordt de volgorde van prioriteit vastgesteld op basis van de volgende subsidiaire criteria:

i)

indien het gaat om rechten die verkregen zijn op grond van werkzaamheden, al dan niet in loondienst: de woonplaats van de kinderen, mits er dergelijke werkzaamheden worden verricht, en subsidiair, in voorkomend geval, het hoogste bedrag aan uitkeringen waarin de betrokken wetgevingen voorzien. In dat laatste geval worden de kosten van de uitkeringen verdeeld volgens in de toepassingsverordening bepaalde criteria;

ii)

indien het gaat om rechten die verkregen zijn op grond van een pensioen: de woonplaats van de kinderen, mits op grond van deze wetgeving een pensioen moet worden uitgekeerd, en subsidiair, in voorkomend geval, het langste onder de betrokken wetgevingen vervulde tijdvak van verzekering of verblijf;

iii)

indien het gaat om rechten die verkregen zijn op grond van de woonplaats: de woonplaats van de kinderen.

2.

Bij samenloop van rechten worden de gezinsuitkeringen toegekend overeenkomstig de wetgeving die volgens lid 1 als prioritair is aangemerkt. De rechten op gezinsuitkeringen die verschuldigd zijn op grond van de andere betrokken wetgeving of wetgevingen, worden geschorst ter hoogte van het bedrag dat bij de wetgeving van de eerste lidstaat is vastgesteld en, zo nodig, wordt het deel dat dit bedrag overschrijdt uitbetaald in de vorm van een aanvullende toeslag. Als het recht op de uitkering in kwestie alleen gebaseerd is op de woonplaats, hoeft deze aanvullende toeslag echter niet te worden uitgekeerd voor kinderen die in een andere lidstaat wonen.

3.

Indien er uit hoofde van artikel 67 een aanvraag om gezinsuitkeringen wordt ingediend bij het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving toepasselijk is, maar niet op grond van het prioritair recht overeenkomstig de leden 1 en 2.

a)

zendt dat orgaan de aanvraag onverwijld door naar het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving prioritair van toepassing is; het stelt de betrokkene daarvan in kennis en betaalt, onverminderd de bepalingen van de toepassingsverordening betreffende de voorlopige toekenning van uitkeringen, zo nodig, de in lid 2 genoemde aanvullende toeslaguit;

b)

neemt het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving prioritair van toepassing is, de aanvraag in behandeling alsof het rechtstreeks bij dat orgaan was ingediend; de datum waarop de aanvraag bij het eerste orgaan is ingediend, wordt beschouwd als de datum waarop de aanvraag bij het prioritaire orgaan is ingediend.”

6.1.2. Administratieve instructies binnen de sector gezinsbijslagen

Binnen het Vlaamse Groeipakket regelt de Toelichtingsnota 22 van 26 april 2022 - Internationaal - Europese verordeningen | GPedia (groeipakket.be) van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) de samenloop en verschilbetaling van de gezinsbijslagen op basis van de Europese Verordeningen nr. 883/2004 en 987/2009:

“(…)

3.5.3. Samenloopregeling

VO 883/2004 brengt in artikel 68 alle prioriteitsregels bij samenloop bijeen.

Artikel 68, 1., VO 883/2004 bepaalt dat wanneer er voor eenzelfde gezinslid/kind gedurende hetzelfde tijdvak meerdere uitkeringen worden voorzien op grond van de wetgeving van meer dan één lidstaat, de voorrang als volgt wordt toegekend:

a) wanneer het rechten betreft die verschuldigd zijn op verschillende gronden:

- vooreerst: het recht verkregen op grond van werkzaamheden (al dan niet in loondienst);*
- dan: het recht verkregen op grond van pensioenen (invaliditeitsuitkeringen en rentes);*
- en tenslotte: het recht verkregen op grond van de woonplaats van de kinderen.*

b) Wanneer het rechten betreft die verschuldigd zijn op dezelfde gronden:

1. Gaat het om rechten op grond van werkzaamheden (al dan niet in loondienst):

- het recht van de woonplaats van de kinderen, wanneer er dergelijke werkzaamheden worden verricht;*
- wanneer de volgorde van prioriteit niet aan de hand van de woonplaats van de kinderen kan worden vastgesteld, wordt de betaling van de bijslagen verdeeld volgens het principe dat de instelling van de lidstaat waarvan de wetgeving het hoogste bedrag aan gezinsbijslag voorziet, dit volledige bedrag toekent aan de betrokkenen en de instelling van de andere lidstaat de helft van dit bedrag terugstort, binnen de begrenzing van het bedrag voorzien door zijn eigen wetgeving (artikel 58 van de toepassingsverordening).*

2. Rechten op grond van een pensioen (invaliditeitsuitkering of rente):

- de woonplaats van de kinderen, mits er op grond van die wetgeving een pensioen wordt toegekend;*
- de lidstaat waar het langste tijdvak van verzekering of verblijf heeft plaatsgevonden.*

3. Rechten op grond van de woonplaats: het recht van de plaats waar de kinderen plegen te wonen.

Rechten die worden toegekend op basis van woonplaats (derde kolom in de bijlage bij het SWA van 17 september 2017) zijn rechten verkregen op grond van artikelen 55, 56quinquies, 56sexies, 56septies, 56novies, 2°, 56decies, 56duodecies en 102 van de AKBW.

(...)

Artikel 68. 2. VO 883/2004 voorziet dat de prioritair aangewezen lidstaat zijn volledige bedrag betaalt en de rechten op grond van de regeling van de andere lidstaat aanvullend op dit bedrag worden toegekend.

(...).”

6.2. Toepassing van de voormelde principes op het huidige verzoek

6.2.1. Samenloop

Het ganse gezin van verzoekster, bestaande uit de ....., haar echtgenoot ..... en hun kinderen ..... woont in .....

De echtgenoot ..... is vanaf april 2020 tewerkgesteld als werknemer in België met onderworpenheid aan de Belgische sociale zekerheid en de verzoekster was tot 21 december 2020 tewerkgesteld in Nederland met onderworpenheid aan de Nederlandse sociale zekerheid. Nadien kreeg verzoekster voor de periode van 1 januari 2021 tot op heden Nederlandse loongerelateerde uitkeringen (Nederlandse werkloosheidsuitkering tot 26 augustus 2021 en vervolgens een Nederlandse ziektewetuitkering).

Op basis van deze tewerkstelling en loongerelateerde uitkeringen (“rechten op grond van werkzaamheden”) was Nederland gedurende de volledige periode vanaf april 2020 bij voorrang bevoegd om de gezinsbijslagen te betalen in plaats van verwerende partij, bij toepassing van artikel 68.1. van de Europese Verordening nr. 883/2004 van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels.

6.2.2. Verschilbetaling

Verwerende partij kan een verschilbetaling uitvoeren als de Vlaamse gezinsbijslagen hoger zijn dan de Nederlandse gezinsbijslagen, bij toepassing van artikel 68.2. van de Europese Verordening nr. 883/2004 van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels.

Hieruit volgt dus dat Nederland als prioritair bevoegde Europese lidstaat gedurende de volledige periode vanaf april 2020 bij voorrang de gezinsbijslagen moet uitbetalen en Vlaanderen bij verschil.

6.3. Opportuniteit van de terugvordering van het onverschuldigde bedrag

Verwerende partij deelt mee dat de Sociale Verzekeringsbank in Nederland (SVB) haar pas op 26 juli 2022 liet weten dat verzoekster tijdens de periode van 1 januari 2021 tot en met 26 augustus 2021 een Nederlandse werkloosheidsuitkering ontving en vervolgens een Nederlandse ziektewetuitkering vanaf 27 augustus 2021. Beiden zijn loongerelateerd (“rechten op grond van werkzaamheden”), waardoor Nederland bij voorrang bevoegd is.

Op basis van de informatie van de SVB blijft Nederland over de hele periode vanaf april 2020, bij toepassing van art. 68 verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels, bij voorrang bevoegd en Vlaanderen aanvullend. Op basis hiervan vordert verwerende partij het onverschuldigde bedrag terug van verzoekster. Verwerende partij kan geen verantwoording geven waarom ze pas een jaar later aan de slag gingen met de informatie die het SVB bezorgde.

Verzoekster betwist deze terugvordering, deelt mee dat de SVB al die jaren verkeerde informatie verstrekt had aan verwerende partij en dat verwerende partij dit moet regelen met de Sociale Verzekeringsbank in Nederland. Verzoekster deelt eveneens mee dat zij geenszins door een nalatigheid of fout doorheen de jaren te hoge bedragen aan gezinsbijslagen ontving.

De Geschillencommissie begrijpt uit het verzoekschrift dat de fout in hoofde van de SVB leidt tot de beslissing tot terugvordering van verwerende partij.

De Geschillencommissie onderzoekt of er ook een fout is begaan door verwerende partij.

- **Algemene principes**

-Artikel 1376 BW en artikel 103, §1, eerste lid, Groeipakketdecreet:

Conform de bepalingen van artikel 1376 BW is diegene die per vergissing of met zijn weten iets ontvangen heeft dat hem niet verschuldigd was, verplicht het terug te geven aan diegene van wie hij het onverschuldigde heeft ontvangen.

In dezelfde zin bepaalt artikel 103, §1, eerste lid Groeipakketdecreet:

“Onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden teruggevorderd, behalve in de gevallen waarin een dergelijke terugvordering wordt uitgesloten door dit decreet, door inhoudingen, verricht door de uitbetalingsactor, overeenkomstig het bepaalde in artikel 1410, §4, van het Gerechtelijk Wetboek, op nog te betalen toelagen in het kader van het gezinsbeleid.”

-Fout van de uitbetalingsactor: artikel 92, §1, 1° en 2° lid Groeipakketdecreet:

De bepalingen van artikel 92, § 1, eerste en tweede lid Groeipakketdecreet vormen een uitzondering op dit algemene principe van de terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen in de mate dat wordt gesteld dat:

“Als de uitbetalingsactor vaststelt dat een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid aangetast is door een juridische of materiële fout, trekt hij die beslissing in en neemt hij op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de ingetrokken beslissing is ingegaan of had moeten ingaan, met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 2 van deze titel.

Als het gaat om een fout van de uitbetalingsactor, waarvan de begunstigde zich normaal geen rekenschap kan geven, en het bedrag van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid kleiner is dan het bedrag dat aanvankelijk was toegekend, neemt de uitbetalingsactor een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan.”

De memorie van toelichting betreffende het Groeipakketdecreet bevat hierover de volgende toelichting:

“Dit artikel regelt de situatie waarin een beslissing van een uitbetalingsactor aangetast is door een juridische of materiële fout.

De uitbetalingsactor die een juridische of materiële fout vaststelt, trekt de oorspronkelijke beslissing in en neemt een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op datum van de oorspronkelijke beslissing.

Van bovenstaand principe wordt afgeweken wanneer de fout te wijten is aan de uitbetalingsactor en het bedrag waarop de begunstigde recht heeft op grond van de nieuwe beslissing kleiner is dan wat aanvankelijk was toegekend. In dat geval heeft de nieuwe beslissing enkel uitwerking voor de toekomst. De ratio legis is duidelijk dat de begunstigde niet de gevolgen moet dragen van een fout van de uitbetalingsactor. Het moet echter gaan om een fout die de begunstigde redelijkerwijze niet kon opmerken.

Indien een begunstigde bijvoorbeeld een bedrag ontvangt waarvan hij redelijkerwijze moest beseffen dat hij daarop geen recht had, dan zal de nieuwe beslissing wel uitwerking hebben op datum van de oorspronkelijke beslissing en kan dus geen toepassing gemaakt worden van de uitzondering.”

- **Administratieve praktijk**

Bij Toelichtingsnota nr.19 d.d. 18.05.2021 (aangepaste versie 26.10.2021) van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket betreffende de vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en de Vlabel-procedure werden met betrekking tot de terugvordering volgende richtlijnen gegeven:

“3. Terugvordering onverschuldigde betalingen

3.1. Uitgangspunt: alle onverschuldigd betaalde toelagen terugvorderen

Alle onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden door de uitbetalingsactoren teruggevorderd, behalve in de gevallen die o.b.v. het Groeipakketdecreet zijn uitgesloten³.

(...)

3.3. Onverschuldigde betalingen: categorieën A t.e.m. E

Juridische of materiële fouten die aan de basis van een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid liggen, brengen onverschuldigde betalingen met zich mee.

Onverschuldigde betalingen zijn betalingen waarbij de decretale bepalingen en reglementeringen niet correct zijn toegepast. Elke onverschuldigde betaling wordt ingedeeld in een categorie op basis van zijn oorzaak. Deze indeling is noodzakelijk om te bepalen of een onverschuldigd bedrag al dan niet moet teruggevorderd worden.

Onverschuldigde betaling type A⁴

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat:

- *het onverschuldigd bedrag aan een juridische of materiële fout van een uitbetalingsactor te wijten is*

EN

- *bij de betaling de begunstigde te goeder trouw⁵ is.*

Onverschuldigde betaling type B⁶

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat:de

- *onverschuldigde betaling te wijten is aan verzuim of nalatigheid van de begunstigde*

OF

- *de onverschuldigde betaling te wijten is aan een fout van de uitbetalingsactor, maar waarbij de begunstigde niet te goeder trouw heeft gehandeld. Hierbij is het aan de uitbetalingsactoren om het vermoeden van de goede trouw van de begunstigde te weerleggen⁷.*

Onverschuldigde betaling type C

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag te wijten is aan een verrekening:

- *tussen uitbetalingsactoren,*
- *tussen verschillende entiteiten⁸,*
- *met het buitenland.*

In het geval de ene uitbetalingsactor foutieve informatie of de gevraagde informatie niet of laattijdig heeft doorgegeven aan de andere uitbetalingsactor, heeft de ene uitbetalingsactor een fout begaan. Hierdoor ontstaat er bij de andere uitbetalingsactor een schuld die ten laste is van de ene uitbetalingsactor, die de foutieve informatie heeft doorgegeven. Bijgevolg dient de ontstane schuld tussen de uitbetalingsactoren te worden verrekend en als een onverschuldigde betaling type C worden ingeboekt. Het eventuele saldo van het debet moet dan vervolgens als een onverschuldigde betaling type A of B worden ingeboekt, afhankelijk of de fout te wijten was aan de burger of louter aan de uitbetalingsactor.

Onverschuldigde betaling type D

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag het gevolg is van fraude .

Onverschuldigde betaling type E

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag voldoet aan alle voorwaarden om door Vlabel te worden teruggevorderd. Wanneer het dossier aan Vlabel wordt doorgestuurd, zet de uitbetalingsactor zelf de onverschuldigde betaling om naar het type E.”

Met betrekking tot de 'goede trouw' van de begunstigde als bedoeld bij de voormelde onverschuldigde betalingen types A en B, wordt verwezen naar punt 5.3.1 van dezelfde toelichtingsnota waarbij wordt gesteld dat:

"5.3.1. Te goeder trouw"

Een ontvanger wordt geacht te goeder trouw te zijn als hij niet wist of redelijkerwijze niet kon weten dat hij ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid heeft ontvangen.

Gelet op de complexiteit van de regelgeving kan de ontvanger niet worden geacht te weten of te moeten weten dat hij al dan niet recht had op de onverschuldigde betaalde toelage wanneer de ontvanger ter goeder trouw was en dat hij erop mag vertrouwen dat de uitbetalingsactor de juiste beslissing neemt en correct uitbetaalt.

Het is aan de uitbetalingsactor om het vermoeden van de goede trouw van de ontvanger te weerleggen. Om de goede trouw te beoordelen moet de uitbetalingsactor het standpunt innemen van een ontvanger die handelt met 'normale voorzichtigheid en toewijding' en niet dat van de concrete ontvanger die de onverschuldigde betaling ontving. Zo heeft het feit dat de concrete ontvanger het slachtoffer was van omstandigheden (ziekte, zwakzinnigheid, gebrekkige kennis van de taal,...) die op het moment van de betaling zijn begrip konden schaden, geen weerslag.

De goede trouw van de ontvanger zal geval per geval moeten worden beoordeeld. Als algemene regel kan men stellen dat het vermoeden van de goede trouw weerlegd is als de ontvanger:

- onverschuldigde toelagen ontving wegens frauduleuze handelingen of door de ontvanger afgelegde valse of bewust onjuiste verklaringen;*
  - bijzondere of algemene informatie (bv.: informatiebrieven, regularisatiebrieven) had ontvangen waaruit blijkt dat de beslissing tot toekenning van de toelage door de uitbetalingsactor ten onrechte is genomen;*
  - wegens de aard van de betaling (bv. dubbele betaling van eenzelfde toeslag voor dezelfde periode) zelf onmogelijk niet op de hoogte kon zijn van het feit dat de betaling onverschuldigd is."*
-
- Toepassing van de voormelde principes inzake terugvordering bij fout van de administratie in casu:**

Er dient te worden benadrukt dat voornoemde bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet enkel van toepassing zijn indien er effectief een juridische of materiële fout van de uitbetalingsactor blijkt die ten grondslag ligt aan de terugvordering. Vervolgens moet worden nagegaan of de betrokkene zich normaal geen rekenschap kan geven van die fout, om te bepalen of het onverschuldigde bedrag al dan niet kan worden teruggevorderd.

De Geschillencommissie stelt vooreerst vast dat verwerende partij het volgende meldt: *"Op basis van de bezorgde informatie lijkt het mij correct dat wij bij voorrang betaalden vanaf 01/01/2021 (vader werkt in Vlaanderen, verzoekster zonder beroep). En dit tot 08/2022. De stukken die niet mij correct*

lijken zijn de periode tussen april 2020 en december 2020 en dan vanaf augustus 2022 tot het moment van terugvordering. Waarom we dit deden in 2020 daar heb ik slechts het raden naar (slecht interpreteren van de ontvangen P12 als zijnde tewerkstelling van beide ouders in Vlaanderen?). Voor de periode vanaf augustus 2022 werd duidelijk niets gedaan met het van de SVB ontvangen bericht.”

De Geschillencommissie meent bijgevolg dat de verwerende partij wel – minstens gedeeltelijk - een fout kan worden verweten.

Indien vastgesteld wordt dat er wel een fout is begaan door verwerende partij, moet het aspect “het zich geen rekenschap kunnen geven door begunstigde” verder onderzocht worden.

Betrokkenen bezorgden verwerende partij de volgende informatie via de P12-formulieren, waarmee ze deze dossiers opvolgt:

- 2019: op 24/04/2019 P12 ontvangen met vermelding dat beide ouders loontrekkende zijn (echtgenoot in België, verzoekster in Nederland).
- 2020: op 27/02/2020 P12 ontvangen met vermelding dat beide ouders loontrekkende zijn (echtgenoot in België, verzoekster in Nederland).
- 2021: eerste verzending P12 op 06/03/2021 met herinnering op 20/04/2022.
- 2022: op 11/07/2022 P 12 ontvangen met daarop vermelding echtgenoot loontrekkende (in België) + verzoekster zonder beroep sinds 01/01/2021.
- 2023: Op 10/04/2023 P12 ontvangen met vermelding verzoekster loontrekkende (in België) en verzoekster zonder beroep sinds 01/01/2021.

Verwerende partij concludeert dat verzoekster via het jaarlijkse formulier P12 geen melding maakte van haar loongerelateerde uitkeringen in Nederland, bij toepassing van art 9/1 BVR Rechten en Plichten² en Mededeling A/32³ punt 3.2:

Art 9/1 BVR Rechten en Plichten bepaalt:

“De begunstigten zijn ertoe gehouden onmiddellijk de bevoegde uitbetalingsactor op de hoogte te brengen van elk element, met uitzondering van de inwerkingtreding van een nieuwe wettelijke of reglementaire bepaling die op hen betrekking zou kunnen hebben, dat de toekenning of de betaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid zou kunnen wijzigen.”

Mededeling A/32 punt 3.2 stelt:

“3.2. Meldingsplicht begunstigten (art. 18 BVR borging – art. 9/1 BVR R&P)

---

² [13 juli 2018 - Besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigten in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid \(B.S. 07.09.2018\) | GPedia \(groeipakket.be\)](#)

³ [A/32 van 21 maart 2022 - Wijzigingen ingevolge het besluit van de Vlaamse Regering van 11 februari 2022 tot vaststelling van maatregelen voor gelegenheidsarbeiders voor de periode van 1 april 2020 tot en met 30 september 2021 ten gevolge van de uitbraak van het COVID-19-virus, wat betreft de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en tot wijziging van diverse besluiten over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid. | GPedia \(groeipakket.be\)](#)

Het algemene rechtsbeginsel waarbij de begunstigden – als een goed huisvader - alle wijzigingen die een impact kunnen hebben op het toekennen of het betalen van de toelagen aan de uitbetalingsactor moeten meedelen, werd in tegenstelling tot de federale kinderbijslagreglementering aanvankelijk niet uitdrukkelijk opgenomen in de Groeipakketwetgeving.

De mededelingsplicht wordt nu expliciet opgenomen in het BVR Rechten en plichten zodat de toepassing van het principe duidelijk wettelijk wordt verankerd. De mededelingsplicht kadert in de terugvordering van onverschuldigde betalingen en de handhaving.

Een onverschuldigde betaling die het gevolg is van het niet-naleven van een mededelingsplicht kan niet worden gekwalificeerd als een debet A in toelichtingsnota 19, punt 3.3. Het niet voldoen aan de mededelingsplicht wordt ook beschouwd als een inbreuk op artikel 137 of 138 van het Groeipakketdecreet van 2018. In de praktijk werd dit verdergezet bij de inwerkingtreding van het Groeipakket en is de impact hiervan dus beperkt. Deze praktijk krijgt dus nu een uitdrukkelijke wettelijke grondslag. Deze bepaling treedt in werking op 26/03/2022.”

De Geschillencommissie merkt op dat in hoofde van verzoekster er een meldingsplicht gold om wijzigingen in de gezinssituatie e.d. mee te delen aan de verwerende partij. Verzoekster kreeg voor de periode van 1 januari 2021 tot en met 26 augustus 2021 een Nederlandse werkloosheidsuitkering en vervolgens een Nederlandse ziekte-uitkering. Deze informatie werd door verzoekster niet meegedeeld aan verwerende partij via het jaarlijkse formulier P12.

Uit het standpunt van verwerende partij blijkt evenwel niet dat verzoekster er zich rekenschap kon van geven dat zij geen recht had op de verschilbetaling van de Vlaamse gezinsbijslagen.

Evenwel meent de Geschillencommissie dat de verwerende partij geen fout kan worden verweten voor de periode waarin zij nog niet op de hoogte werd gesteld door de SVB op 26 juli 2022 dat de verzoekster tijdens de periode 1 januari 2021 tot en met 26 augustus 2021 een Nederlandse werkloosheidsuitkering ontving en vervolgens een Nederlandse ziekte-uitkering vanaf 27 augustus 2021 en verwerende partij pas vanaf dat moment met dit gegeven rekening had kunnen houden in haar dossier, met name door een herberekening van de bedragen waarop de verzoekster aanvullend recht kon hebben (verschilbetaling). De verwerende partij blijkt hier niet vroeger over verwittigd te zijn geweest, noch door de Nederlandse instanties noch door de verzoekster zelf. Indien vastgesteld wordt dat er geen fout is begaan door verwerende partij, moet het aspect “het zich geen rekenschap kunnen geven door begunstigde” niet verder onderzocht worden voor die periode.

De Geschillencommissie heeft ook begrip voor het ongenoegen dat de verzoekster ervaart door de fout gemaakt door de Nederlandse SVB, voor de toepassing van de Europese Verordeningen nr. 883/2004 van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en nr. 987/2009 van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels. Artikel 60.5 van de Verordening nr. 987/2009 van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels bepaalt het volgende: “Het orgaan dat voorlopige uitkeringen heeft betaald voor een hoger bedrag dan uiteindelijk voor zijn rekening komt, kan zich volgens de procedure van artikel 73 van de toepassingsverordening tot het primair verantwoordelijke orgaan richten om het te veel betaalde terug te vorderen”.

De Geschillencommissie oordeelt dat de vordering van de verzoekster ontvankelijk en gegrond is aangezien er voor een deel van de betwiste periode, een fout van de verwerende partij ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen in de mate dat zij de informatie van de

Nederlandse Sociale Verzekeringsbank niet verwerkt heeft in haar dossierbeheer en niet blijkt dat verzoekster er zich rekenschap kon van geven dat zij geen recht had op de aanvullende Vlaamse gezinstoelagen, zodat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, eerste en tweede lid, Groeipakketdecreet in casu wel toepassing kan vinden voor de betreffende periode.

De Geschillencommissie oordeelt dat de vordering voor het overige gegrond is voor de periode waarvoor de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank erkent de verwerende partij niet correct te hebben geïnformeerd. De Geschillencommissie oordeelt dat de verwerende partij zich in verbinding dient te stellen met de SVB, teneinde de rechten op Nederlandse gezinsbijslagen te onderzoeken voor de regeling van de mogelijke verschilbetaling voor de toepassing van de Europese Verordeningen nr. 883/2004 van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en nr. 987/2009 van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels. Artikel 60.5 van de Verordening nr. 987/2009 van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels bepaalt het volgende: *“Het orgaan dat voorlopige uitkeringen heeft betaald voor een hoger bedrag dan uiteindelijk voor zijn rekening komt, kan zich volgens de procedure van artikel 73 van de toepassingsverordening tot het primair verantwoordelijke orgaan richten om het te veel betaalde terug te vorderen”*.

7. Beslissing:

Gelet op het Decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31 juli 2018), artikelen 104-114;

Gelet op het Besluit van 29 juni 2018 van de Vlaamse Regering betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan;

De Geschillencommissie oordeelt dat de vordering van de verzoekster ontvankelijk en gegrond is aangezien er voor een deel van de betwiste periode, een fout van de verwerende partij ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen in de mate dat zij de informatie van de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank niet verwerkt heeft in haar dossierbeheer en niet blijkt dat verzoekster er zich rekenschap kon van geven dat zij geen recht had op de aanvullende Vlaamse gezinstoelagen, zodat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, eerste en tweede lid, Groeipakketdecreet in casu wel toepassing kan vinden voor de betreffende periode.

De Geschillencommissie oordeelt dat de vordering voor het overige gegrond is voor de periode waarvoor de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank erkent de verwerende partij niet correct te hebben geïnformeerd. De Geschillencommissie oordeelt dat de verwerende partij zich in verbinding dient te stellen met de SVB, teneinde de rechten op Nederlandse gezinsbijslagen te onderzoeken voor de regeling van de mogelijke verschilbetaling voor de toepassing van de Europese Verordeningen nr. 883/2004 van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en nr. 987/2009 van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels. Artikel 60.5 van de Verordening nr. 987/2009 van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels bepaalt het volgende: *“Het orgaan dat voorlopige uitkeringen heeft betaald voor een hoger bedrag dan uiteindelijk voor zijn rekening komt, kan zich volgens de procedure van artikel 73 van de toepassingsverordening tot het primair verantwoordelijke orgaan richten om het te veel betaalde terug te vorderen”*.

Aldus uitgesproken te Brussel op **26 januari 2024**;

De commissie was samengesteld uit:

De heer Herman Verlinden, voorzitter;

Mevrouw Linda Aerts (Opgroeien regie) en mevrouw Anja Hellemans (FONS/VUTG).

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij .....

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de derde dag na de datum van de kennisgeving van deze beslissing (art. 115, § 1, eerste lid van het Decreet van 27 april 2018 en art. 22, derde lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018).

De voorzitter

De secretaris

H. Verlinden

M. Serlippens